

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

การศึกษาด้านการงอกของดอกและหัวของกล้วยไม้ดินว่านจูงนาง 2 ชนิด (ภาพที่ 1) ได้แก่ *Geodorum recurvum* (Roxb.) Alston (ภาพที่ 2) และ *G. siamense* Rolfe ex Downie (ภาพที่ 3) แบ่งออกเป็น 4 การทดลอง คือ การทดลองที่ 1 การศึกษาด้านการงอกของดอก การทดลองที่ 2 การศึกษาด้านการงอกของหัว การทดลองที่ 3 การศึกษาความมีชีวิตของหัวเก่า และ การทดลองที่ 4 การผสมเกสร

ภาพที่ 1 ต้นว่านจูงนาง 2 ชนิด

ภาพที่ 2 ต้นว่านจูงนางชนิด *Geodorum recurvum* (Roxb.) Alston

ภาพที่ 3 ต้นว่านจูงนางชนิด *Geodorum siamense* Rolfe ex Downie

อุปกรณ์และวิธีการทดลองมีดังต่อไปนี้

การทดลองที่ 1 การศึกษาพัฒนาการของดอก

การศึกษาพัฒนาการของช่อดอกและดอกย่อยของพืชทดลอง เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบระยะที่เริ่มมีการเจริญทางดอกของพืชทดลองทั้ง 2 ชนิด โดยการปลูกต้นพืชแล้วสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางสัณฐานวิทยา และกายวิภาควิทยาของส่วนประกอบของต้นพืชในบริเวณที่จะเกิดพัฒนาการของช่อดอก จากนั้นติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จนกระทั่งช่อดอกมีการเจริญเติบโตและดอกย่อยมีพัฒนาการถึงระยะสมบูรณ์เต็มที่ของเกสรเพศผู้และเกสรเพศเมีย

1.1 วัสดุและอุปกรณ์

1.1.1 วัสดุพืช คือ หัวของพืชทดลองที่ผ่านระยะพักตัวแล้ว ชนิดละ 150 หัว

1.1.2 วัสดุปลูก คือ ดินและขี้เถ้ากลบ

1.1.3 เครื่องมือและอุปกรณ์

1.1.3.1 เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับการศึกษาทางสัณฐานวิทยาได้แก่
ไม้บรรทัด เวอร์เนียร์คาลิเปอร์ เครื่องเขียน และสมุดบันทึก

1.1.3.2 เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับการศึกษาทางกายวิภาควิทยาได้แก่

1.1.3.2.1 มีดสำหรับตัดชิ้นส่วนพืช

1.1.3.2.2 ขวดแก้วขนาดต่าง ๆ พร้อมฝาปิดสำหรับบรรจุน้ำยา

1.1.3.2.3 เครื่องดูดอากาศ

1.1.3.2.4 ตู้อบที่ปรับอุณหภูมิเป็น 56 องศาเซลเซียส

1.1.3.2.5 แผ่นให้ความร้อน (hot plate)

1.1.3.2.6 เครื่องตัดชิ้นส่วนพืชแบบล้อหมุน (rotary microtome)

1.1.3.2.7 กระดาษสำหรับทำเบ้าและแท่งไม้รูปสี่เหลี่ยมขนาด
1.5×1.5×1.5 ลูกบาศก์เซนติเมตร ที่ต้มให้อิ่มตัวในพาราฟิน

1.1.3.2.8 ขวดย้อมสี (staining jar)

1.1.3.2.9 ปากกิบ กระดาษสไลด์ (slide) และแผ่นกระจกปิดสไลด์
(cover slip)

1.1.3.2.10 กล้องจุลทรรศน์แบบ dissecting microscope และ
แบบ compound microscope พร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ

1.1.4 สารเคมี

1.1.4.1 70% ethyl alcohol

- 1.1.4.2 95% ethyl alcohol
- 1.1.4.3 absolute ethyl alcohol
- 1.1.4.4 tertiary butyl alcohol
- 1.1.4.5 glacial acetic acid
- 1.1.4.6 formalin
- 1.1.4.7 น้ำกลั่น
- 1.1.4.8 parplast
- 1.1.4.9 น้ำยาคัดเนื้อเยื่อพืชให้ติดแผ่นสไลด์ เป็นส่วนผสมของไข่ขาว และน้ำกลั่น
- 1.1.4.10 สารตัวกลางสำหรับปิดแผ่นกระจกสไลด์ คือ Canada balsam
- 1.1.4.11 xylene
- 1.1.4.12 safranin และ fast green
- 1.1.4.13 0.5% picric acid
- 1.1.4.14 ammonium hydroxide
- 1.1.4.15 clove oil

1.2 วิธีการทดลอง

1.2.1 การเตรียมพืชทดลอง ปลูกหัวของพืชทดลองที่พื้นระยะพักตัวแล้ว ชนิดละ 150 หัวในวัสดุปลูกที่มีส่วนผสมของดิน และขี้เถ้าแกลบในอัตราส่วน 1:1 ปลูกเลี้ยงต้นพืชไว้ในโรงเรือนที่พรางแสงได้ประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ของแสงธรรมชาติ

1.2.2 ศึกษาสัณฐานวิทยาของตาดอกและช่อดอก โดยการสังเกตและบันทึก ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของตาดอกเป็นช่วง ๆ จากการสังเกตด้วยตาเปล่าและ/หรือใช้กล้องจุลทรรศน์ ตั้งแต่ระยะที่ต้นพืชเริ่มมีการเจริญเติบโตหลังจากที่หัวพื้นระยะพักตัวแล้ว จนกระทั่ง ออกดอกและช่อดอกมีการเจริญและพัฒนาเต็มที่

1.2.3 ศึกษากายวิภาควิทยาของดอกและช่อดอก โดยการศึกษาเนื้อเยื่อของตาดอก ขนาดต่าง ๆ ซึ่งมีอายุแตกต่างกัน จากตาดอกขนาดเล็กจนถึงขนาดที่พัฒนาไปเป็นช่อดอกอ่อน การศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมเนื้อเยื่อของดอกอ่อนในระยะการพัฒนาดังกล่าว ไปจนถึงระยะที่ดอกมี พัฒนาการของเกสรทั้งสองเพศเรียบร้อยแล้ว ด้วยการทำสไลด์ถาวรของเนื้อเยื่อตามแบบของการฝัง เนื้อเยื่อในพาราฟิน คัดแปลงจากวิธีของ Johansen (1940) จากนั้นนำสไลด์ถาวรที่ได้มาศึกษา ขึ้นตอนต่าง ๆ ของพัฒนาการของดอกใช้กล้องจุลทรรศน์ ดังที่ De Hertogh and Le Nard (1993) ได้ เสนอวิธีการไว้

การเตรียมสไลด์ถาวรของเนื้อเยื่อพืชมีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1.2.3.1 เก็บตัวอย่างของพืชทดลอง โดยตัดชิ้นส่วนของตาดอก ช่อดอกอ่อน และดอก นำมาแช่ในน้ำยารักษาสภาพเซลล์ (formalin-acetic acid-alcohol : FAA) ที่บรรจุอยู่ในขวดแก้ว นำขวดเนื้อเยื่อไปเข้าเครื่องดูดอากาศ เพื่อให้น้ำยาแทรกซึมเข้าไปในทุกละเอียดของเนื้อเยื่อจนสมบูรณ์ หลังจากนั้นนำมาเก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิห้องนานอย่างน้อย 24 ชั่วโมงก่อนดำเนินการขั้นตอนต่อไป

เตรียมน้ำยา FAA จากส่วนผสมของสารเคมีดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ส่วนผสมของสารเคมีในน้ำยา FAA

สารเคมี	ปริมาณ (มิลลิลิตร)
95% ethyl alcohol	50
glacial acetic acid	5
formalin	10
น้ำกลั่น	35

1.2.3.2 ดึงน้ำออกจากเซลล์ของเนื้อเยื่อที่ผ่านการรักษาสภาพเซลล์แล้ว โดยใช้น้ำยาที่มีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในระดับต่าง ๆ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 มาแช่เนื้อเยื่อเป็นลำดับเพื่อให้แอลกอฮอล์เข้าไปแทนที่โมเลกุลของน้ำในเนื้อเยื่อ แต่ละขั้นตอนใช้เวลา 6-24 ชั่วโมง

ตารางที่ 2 ส่วนผสมของสารเคมีในน้ำยาที่ใช้ดึงน้ำออกจากเซลล์ รวม 5 ขั้นตอน

ขั้นตอน	ความเข้มข้นรวมของแอลกอฮอล์ (%)	ปริมาณของแอลกอฮอล์ (มิลลิลิตร)			น้ำกลั่น (มิลลิลิตร)
		95 % ethyl alcohol	absolute ethyl alcohol	tertiary butyl alcohol	
1	50	40	-	10	50
2	70	50	-	20	30
3	85	50	-	35	15
4	95	45	-	55	-
5	100	-	25	75	-

น้ำยาในขั้นตอนสุดท้ายมีสี erythrosin ละลายอยู่ด้วย เพื่อให้เนื้อเยื่อที่แช่อยู่ในน้ำยาเป็นสีแดง ช่วยให้การฝังเนื้อเยื่อและการจัดตำแหน่งเนื้อเยื่อในพาราฟินทำได้ง่ายขึ้น เมื่อผ่านขั้นตอนนี้แล้วจึงนำเนื้อเยื่อแช่ใน tertiary butyl alcohol (TBA) ที่มีพาราฟินเหลวผสมอยู่ด้วยในอัตราส่วน 1:1 ก่อนที่จะนำเนื้อเยื่อไปผ่านการแทรกพาราฟิน (infiltration) ทั้งนี้สีแดงที่ติดเนื้อเยื่อจะละลายไปหมดในขั้นตอนแรกของการย้อมสีเนื้อเยื่อ เนื่องจากสี erythrosin ละลายได้ใน xylene

1.2.3.3 นำเนื้อเยื่อที่ดึงน้ำออกแล้ว และอยู่ใน TBA + พาราฟินเหลว ไปใส่ในขวดแก้วที่บรรจุพาราฟินที่หลอมไว้ เก็บขวดไว้ในตู้บที่อุณหภูมิ 56 องศาเซลเซียส นานประมาณ 1 สัปดาห์ หรือมากกว่าเพื่อให้พาราฟินแทรกเข้าไปในเนื้อเยื่อจนเต็มที่

1.2.3.4 ฝังเนื้อเยื่อในพาราฟินซึ่งเป็นสารตัวกลางที่ใช้ฝังตัวอย่าง โดยการถ่ายเนื้อเยื่อลงไปในกระถางซึ่งใช้เป็นเบ้าที่บรรจุพาราฟินที่หลอมไว้แล้ว จัดเนื้อเยื่อให้อยู่ในตำแหน่งและระนาบที่ต้องการ

1.2.3.5 เมื่อพาราฟินแข็งตัวแล้วและพร้อมที่จะนำไปตัดเนื้อเยื่อ จึงนำแท่งพาราฟินที่มีเนื้อเยื่อฝังอยู่ข้างในมาตัดแต่งให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่มีชิ้นส่วนพีชอยู่ตรงกลาง นำมาติดกับแท่งไม้ที่ฉีมน้ำด้วยพาราฟิน จากนั้นตัดด้วยเครื่องตัดเนื้อเยื่อแบบลือหมุน ตัดตามยาวหรือตามขวางให้มีความหนา 13-15 ไมครอน พาราฟินบรรจุเนื้อเยื่อที่ตัดออกมาจะมีลักษณะเป็นแถบเหมือนริบบิ้น (paraffin ribbon)

1.2.3.6 นำแถบชิ้นส่วนพีชไปติดบนแผ่นกระจกสไลด์ ยึดเนื้อเยื่อพีชให้ติดกับสไลด์ด้วยน้ำยาคัดเนื้อเยื่อพีช วางแผ่นสไลด์ที่ติดเนื้อเยื่อแล้วไว้บนเครื่องอุ่นสไลด์จนแถบชิ้นส่วนพีชแห้งและติดสนิทกับแผ่นสไลด์

ตารางที่ 3 ส่วนผสมของน้ำยาคัดเนื้อเยื่อพีช

วัสดุ	ปริมาตร (มิลลิตร)
ไข่ขาว	1
น้ำกลั่น	49

เตรียมน้ำยาคัดเนื้อเยื่อแบบเข้มข้นจากส่วนผสมที่แสดงในตารางที่ 3 เมื่อต้องการใช้จึงนำมาเจือจางโดยใช้น้ำยาเข้มข้น 1 มิลลิตร เติมน้ำกลั่นลงไปแล้วปรับปริมาตรรวมให้ เป็น 50 มิลลิตร

1.2.3.7 นำแผ่นกระจกสไลด์ที่ติดเนื้อเยื่อไว้ไปผ่านขั้นตอนของการย้อมสี หลังจากทีละลายพาราฟินออกจากชิ้นส่วนของเนื้อเยื่อบนสไลด์แล้วด้วย xylene

1.2.3.8 ย้อมสีเนื้อเยื่อโดยใช้เทคนิคการย้อมสีคู่ (double stain) สีที่ใช้คือ safranin และ fast green ส่วนผสมของสีแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ส่วนผสมของสารเคมีที่ใช้เตรียมสี safranin และ fast green

ชนิดสี	สารเคมี	ปริมาณ
safranin	safranin O ($C_{20}H_{19}N_4Cl$)	4 กรัม
	methyl cellosolve	200 มิลลิลิตร
	95% ethyl alcohol	100 มิลลิลิตร
	sodium acetate	4 กรัม
	formalin	8 มิลลิลิตร
	น้ำกลั่น	100 มิลลิลิตร
fast green	fast green FCF ($C_{37}H_{34}N_2O_{10}S_3Na_2$)	0.15 กรัม
	methyl cellosolve	100 มิลลิลิตร
	absolute ethyl alcohol	100 มิลลิลิตร
	clove oil	100 มิลลิลิตร

1.2.3.9 ตรึงสไลด์ด้วยการปิดแผ่นกระจกสไลด์ยึดไว้ด้วย Canada balsam แล้วทิ้งไว้ในอุณหภูมิห้องจนแผ่นกระจกสไลด์แห้งสนิทจึงนำไปศึกษาเนื้อเยื่อใต้กล้องจุลทรรศน์ และบันทึกภาพ

1.2.4 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1.2.1-1.2.3 แล้วเรียบเรียงเสนอเป็นรูปแบบของพัฒนาการของดอกของพืชทดลองแต่ละชนิด

การทดลองที่ 2 การศึกษาพัฒนาการของหัว

ศึกษาพัฒนาการของหัวของต้นพืชทดลองทั้ง 2 ชนิด โดยการสังเกตและติดตามการเริ่มสร้างตลอดจนขั้นตอนของพัฒนาการของหัวในวงจรการเจริญเติบโตในรอบ 1 ปี

2.1 วัสดุและอุปกรณ์

วัสดุปลูก เครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษาทางสัตววิทยาและกายวิภาควิทยา เหมือนกับที่ระบุไว้ใน การทดลองที่ 1

2.2 วิธีการทดลอง

2.2.1 เตรียมพืชทดลองด้วยวิธีเดียวกันกับที่ระบุไว้ใน การทดลองที่ 1

2.2.2 ศึกษาสัณฐานวิทยาของอวัยวะที่มีการแปรรูปไปเป็นหัว และศึกษาลักษณะและการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างของตา ซึ่งปรากฏอยู่บนหัวใหม่ ตั้งแต่ในระยะเวลาที่ตาเริ่มขยายขนาดให้เห็นด้วยตาเปล่าจนกระทั่งหัวใหม่หยุดการขยายขนาด บันทึกภาพถ่าย/วาดภาพลายเส้นตามความจำเป็น

2.2.3 ศึกษากายวิภาควิทยาของเนื้อเยื่อของตาของหัวใหม่ในช่วงต่าง ๆ ของพัฒนาการ ด้วยการทำสไลด์ถาวรของเนื้อเยื่อที่เกี่ยวข้องตามวิธีการของ Johanson (1940) ดังระบุไว้ใน การทดลองที่ 1 ศึกษาเนื้อเยื่อบนสไลด์ถาวรใต้กล้องจุลทรรศน์แล้วบันทึกภาพ

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากข้อ 2.2.1-2.2.2 แล้วเรียบเรียงเสนอเป็นรูปแบบของพัฒนาการของหัว วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อ 2.2.3 แล้วเรียบเรียงเสนอเป็นพัฒนาการของตาใบและตาดอกของหัวใหม่

การทดลองที่ 3 การศึกษาความมีชีวิตของหัวเก่า

ศึกษาความมีชีวิตของหัวเก่า โดยการทดสอบการงอกของหัวเก่าที่นำมาแยกออกเป็นหัวเดี่ยว

3.1 วัสดุและอุปกรณ์

3.1.1 วัสดุพืช คือ หัวของว่านจูงนางทั้ง 2 ชนิด ที่มีหัวเก่าเรียงติดกันเป็นแถวไม่ต่ำกว่า 5 หัวต่อแถว

3.1.2 วัสดุปลูก คือ ดินและขี้เถ้ากลบ อัตราส่วน 1: 1 บรรจุไว้ในถุงดำขนาด 3×7 นิ้ว

3.1.3 เครื่องมือและอุปกรณ์

เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับการศึกษาศัณฐานวิทยาและกายวิภาควิทยา เหมือนกับที่ระบุไว้ใน การทดลองที่ 1

3.2 วิธีการทดลอง

3.2.1 เตรียมพืชทดลองโดยการนำหัวเก่ามาแยกเป็นหัวเดี่ยวด้วยการใช้มีดคมผ่าแยกหัวออกจากกันที่บริเวณเนื้อเยื่อที่มีการต่อเชื่อมระหว่างหัว ทิ้งให้แห้งจากการตัดแยกแห้งเสียก่อนแล้วจึงนำหัวเดี่ยวไปชำไว้ในถุงดำ ที่บรรจุวัสดุชำไว้แล้ว

3.2.2 ศึกษาสัณฐานวิทยาโดยการสังเกต ติดตามและบันทึกการงอกของตา ตำแหน่งของหน่อที่เจริญและพัฒนาการของตา ติดตามการเจริญและพัฒนาการของหน่อทุกหน่อ วาดภาพลายเส้นเพื่อประกอบผลการศึกษา

3.3.3 ศึกษากายวิภาควิทยาโดยการศึกษาเนื้อเยื่อของตาของหัวเก่า ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันในรอบปี เตรียมสไลด์ถาวรตามขั้นตอนและวิธีการเช่นเดียวกันกับที่ระบุไว้ในการทดลองที่ 1 ศึกษาเนื้อเยื่อใต้กล้องจุลทรรศน์และบันทึกภาพ

การทดลองที่ 4 การผสมเกสร

ศึกษาการผสมเกสรของว่านจูงนางทั้ง 2 ชนิดโดยวิธีการถ่ายเรณูด้วยมือ ทั้งแบบผสมตัวเองและผสมข้ามชนิด บันทึกการติดฝัก การเจริญเติบโตของฝักรวมทั้งศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเอ็มบริโอของเมล็ดของต้นพืชทดลองที่ติดฝัก

4.1 วัสดุและอุปกรณ์

4.1.1 วัสดุพืช วัสดุปลูก และเครื่องมือและอุปกรณ์ เหมือนกับที่ระบุไว้ในการทดลองที่ 1

4.1.2 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการผสมเกสร ได้แก่ ไม้ปลายแหลม ป้ายชื้อป้ายสำหรับผูกป้ายชื้อ และ ตาช่ายกันแมลง

4.1.3 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเอ็มบริโอ คือ กล้องจุลทรรศน์แบบ compound microscope พร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ

4.2 วิธีการทดลอง

4.2.1 เตรียมพืชทดลองโดยการปลูกต้นพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ของพืชทดลองตามวิธีการที่ระบุไว้ในการทดลองที่ 1 เมื่อต้นพืชเริ่มออกดอก จึงคัดเลือกต้นพืชที่มีก้านช่อดอกแข็งแรงไว้เป็นต้นพันธุ์สำหรับศึกษาการผสมเกสร

4.2.2 การถ่ายเรณู

4.2.2.1 คัดเลือกต้นพืชที่มีดอกบานเต็มที่ไว้เป็นต้นพันธุ์

4.2.2.2 การผสมตัวเองดำเนินการถ่ายเรณูโดยการเขี่ยกลุ่มเรณูให้ตกลงบนแองเกสรเพศเมียของดอกเดียวกัน

4.2.2.3 สำหรับการผสมข้ามนั้นเตรียมดอกโดยการตอนดอกของต้นที่เป็นแม่พันธุ์เสียก่อน โดยใช้ไม้ปลายแหลมเขี่ยกลุ่มเรณูออก

4.2.2.4 การผสมข้ามเป็นการผสมข้ามชนิดโดยการเขี่ยกลุ่มเรณูจากดอกของต้นพ่อพันธุ์ นำมาวางบนแองเกสรเพศเมียของดอกที่ตอนไว้

4.2.2.5 เมื่อถ่ายเรณูเสร็จแล้ว เขียนชื่อคู่ผสม วันที่ผสมและเวลาที่ผสมลงบนป้าย ผูกป้ายแบบหลวม ๆ ไว้กับก้านดอก กลุ่มช่อดอกด้วยตาข่ายกันแมลง

4.2.2.6 ติดตามการเจริญและพัฒนาการของรังไข่ของดอก เมื่อรังไข่เริ่มขยายขนาดจนเห็นชัดเจนด้วยตาเปล่าจึงบันทึกการติดฝัก

4.2.2.7 ผสมเกสรทุกแบบในช่วงเวลา 9.00 น. 11.00 น. และ 17.00 น. กรรมวิธีละ 10 ช้ำ ช้ำละ 1 ต้น

4.2.3 การสังเกตการเจริญเติบโตของฝัก

4.2.3.1 สังเกตและบันทึกการเปลี่ยนแปลงขนาดของฝักในกรรมวิธีต่าง ๆ

4.2.3.2 สังเกตการเปลี่ยนแปลงของเอ็มบริโอของเมล็ดจากกรรมวิธีต่าง ๆ ได้กล้องจุลทรรศน์พร้อมบันทึกภาพ

สถานที่ทำการทดลอง

1. ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
2. ห้องปฏิบัติการสาขาวิชาพืชสวน ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่